ꝓpter materie lenitatē. Nā tabula buxea ꝓ
pter lenitatē materie optime polit ⁊ tergi/
tur. Et illō ꝯve cōpetit sapiēti habere mētē
politā ⁊ tersaꝫ ab omi vitio ⁊ macula. Vñ
Grego. naçiançen⁹ dic. ꝙ pria sapiētia est
vita laudabilis: ⁊ apud deū pura mens ꝑ
quā puri puro iungunt ⁊ sancti sācto soci
ant. Tertio ꝓpter viroris ꝯtinuitatē: qꝛ
buxus habet folia semꝑ virētia: ⁊ dꝛ h bu
xus arbor: ⁊ hoc buxū ꝓ ligno. vñ q̄dā di
xit: Hec buxus crescit: hoc buxuꝫ crescere
nescit. Folia igit ei⁹ nō de leui cā cadunt:
sed dū vnū cadit alteꝝ crescit. Et iō buxus
semꝑ virens ē: ⁊ qꝛ color viridis est maxie
gratus oculis: ꝙ buxus habet folia semꝑ
virētia: significat ꝙ hō sapiēs semꝑ habꝫ
verba grata ⁊ amabilia. Ecci. xx. Sapiēs
in verbis amabilē se facit. Itē sapia assi/
milat radici. Nā radix licet sit visu hispi/
da tñ ē mollis in substātia. Sic sapiēs q̄̄/
uis exterius oñdat se hispidū ⁊ rigidū: tñ
corde est benign⁹ ⁊ mollis. Sap. j. Beni/
gnus eni est spūs sapientie. Itē radix est
porosa. pori aūt sūt subtilissima corpis fo/
ramina siue vie. Vñ in h signat multas et
subtiles vias q̄bus sapiēs in bonis agē/
dis vel mal amouēdis seu īpediēdis abū
dat. Itē ꝙ incedit tortuose nūc exit ꝯsus
latus vnū: nūc in latus oppositū. Qō eti/
am sapiēs facit siue in iudicio dū merita ꝑ
sonaꝝ seu partiū discutit: vel in se ipō duꝫ
vtrūqꝫ oppositū attendit. Nā in die bono
rū nō īmemor ē malorum ⁊ ecōuerso. ⁊ sic
vtrūqꝫ latus ad modū rei tortuose vnū te
nendo ⁊ aliud ꝯsiderādo occupat ⁊ tāgit.
Itē sapiēs ver⁹ assimilat hebeno: quod
est lignū ethiopicū colore nigrū: tactu le/
ne ⁊ planū: duꝝ ⁊ ponderosū. Vñ ꝓpt cō/
pactionē poroꝝ in aq̄ positū mox fūdū pe/
tit: vt dic Phs in li. de vegetabilib⁹ ⁊ plā
tis: ⁊ tñ si igni appositū fuerit: ipꝫ rapit ⁊
suauē de se odorē ⁊ fumū emittit. Silr hō
vere ⁊ ꝯm deū sapiēs ē coloris nigri. i. ap/
parētia despect⁹ ꝑ humilitatē. Nō eni hō
sapiēs ē sui oñtatiu⁹. Vñ Grego. Naçian/
çen⁹ dic. Hoc ipm philosophat⁹ sū ne phi
losophari viderer: sciēs ꝙ velle videri sa/
pientē h est oīno nō eē sapientē. Itē ē ta/
ctu plan⁹. i. māsuet⁹ ꝑ ꝯuersatiōis lenita/
tē: durus ꝑ iusticie seueritatē: pōderosus
ꝑ prudētie maturitatē. Fundi aq̄. i. scriptu
re vl sapiētie (vt ita dicā) ē petitiu⁹ ꝑ ītelli
gētie ꝓfunditatē. Igne inflāmabil ꝑ cha
ritat feruiditatē: boni odor emissiuus ꝑ
bōi exēpli suauitatē Apls. ij. Cori. ij. Chri
sti bonus odor sumus.

Capitulum: LXXII

Scientia huma
na assimilat illi herbe q̄ dꝛ fum⁹
terre. Quod pꝫ ꝑmo ex ipi⁹ ge
neratiōe. ꝓpterea eni sic dꝛ qꝛ ē generata
ex q̄dā fumositate grossa resoluta a terra.
q̄si aūt fumositas a terra resoluta ē sensiti
ua cognitio ꝑ abstractionē a materia: ⁊ ex
hac fumositate generat hec herba. s. ex sē
sitiua cognitiōe scīa ītellectiua. Vñ Phs
dic ꝙ oīs nr̄a cognitio orit a sensu. Nihil
eni ꝯm eū est ī ītellectu qō ꝑus nō fuerit ī
sensu: lꝫ alio mō sit in sensu: ⁊ alio mō in in
tellectu. Scdo patet ex cōꝑatiōe: qꝛ hec
herba ē tanto melior quanto viridior. Vñ
dū siccat nulli⁹ valor efficit. Sic ē in sciē
tijs. nā herba q̄nto ē viridior tanto magis
delectat aspectū: vñ illa sciētia ē vt herba
viridior q̄ magis delectat intellectū: ⁊ tā
sciētia est ceter melior: sic sciētia diuia vt
Phs dic ī li. de ꝑtibus anialiū ꝙ licet de
diuinis possum⁹ min⁹ scire q̄̄ de alijs reb⁹:
tñ illud modicū delectabili⁹ ē q̄̄ oīm alio
rū cognitio q̄ apud nos sūt. Itē herba ē
tanto viridior q̄nto humorosior: ⁊ illa scīa
est viridior q̄ ē humorosior. i. affectuosior.
In q̄ oēs alias sciētias excedit scīa theo
logica: qꝛ maxie ē affectiua. i. ad amorē et
affectū boni inflāmatiua. Hie. xxiij. Non
ne verba mea q̄si ignis. Tertio patet ex
purgatiōe: qꝛ hec herba purgat melanco
liam. Est eni calida in ꝑmo gdu. Sic scien
tie studiū releuat tristicie tediū ⁊ melācoli
am. i. accidiā fugat: sꝫ ꝑcipue h facit scptu
ra q̄ maxie ī tristicijs ꝯsolat. Vñ. j. Mach.
xij. Habētes solatio libros sctōs. Quar
to ptꝫ ex inflatiōe. qꝛ h herba ē īflatiua ⁊
vētositat generatiua: vñ cū aniso vel feni
culo ē miscēda. Sic sciētia ē occasio inflati
onis suꝑbie dicēte Aplo. Scientia inflat
et vētositat vane glorie: nisi cū aniso vl fe
niculo. i. dei timore ventū vanitatis expel
lente misceat. Unde Grego. naçiançen⁹ di
cit: ꝙ scientie desideriū ⁊ inquisitio q̄stio
nū nisi timor dei precesserit effrenatos ani
mos in preceps ducit.

Capitulum: LXXIII

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-ii-737/0260
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG